

Részlet Szent Bernát apátnak
clairvaux-i szerzeteseihez írt leveléből

(143. levél)

Kedves Testvéreimnek,

a Clairvaux-i szerzeteseknek, konverzusoknak és novíciusoknak Bernát testvér üzenete: Örüljétek az Úrban szüntelen!

Mérjétek fel magatok, hogy mit szenvedek. Ha nektek nehéz a távollétem, semmi kétség, nekem még nehezebb. Nem egyforma a hiány és nehézség, mert ti csak engem hiányoltok, nekem meg az egész közösség hiányzik.

Ne méltatlankodjatok késlekedésem miatt, nem volt szándékomban; az Egyház szükséglete kívánja meg. Inkább legyetek velem együttérzők! Remélem, hogy távollétem nem tart sokáig. Imádkozzatok, hogy gyümölcsöző legyen. Fogadjuk jó lélekkel: az Isten velünk van és bár a földi távolság miatt nem láttok engem, Őbenne jelen vagyunk számotokra.

Mindaz, aki közületek jól végzi szolgálatát - alázatos, istenfélő, szorgalmas az olvasásban, éber az imádkozásban és buzgó a testvéri szeretet gyakorlásában - ne gondolja azt, hogy távol vagyok tőle. Hogy ne lennék jelen lélekben azzal, akivel egy a szívem és a lelkem? Viszont, ha köztetek olyan is akadna - Isten ments! - aki beszélget, vagy kétszínű, panaszkodó vagy makacs, fegyelmezetlen vagy nyugtalan, szétszórt és nem szégyelli tétlenül enni a kenyerét, attól, ha testben jelen vagyok is, lélekben távol leszek, mert ő maga távolodott el Istentől, nem a térben, hanem a viselkedésével.

Testvérek! Jöttömet várva szolgáljatok az Úrnak félelemmel, hogy ellenségeitek kezéből megszabadulva majd félelem nélkül szolgál-hassátok Őt. Szolgáljátok reménységgel, mert ígéreteinek megtartásában hűséges; szolgáljátok úgy, ahogy megérdemli - mert nagyon megérdemli. Méltán kívánja magának életünket Ő, Aki életét adta a miénkért. Ezért senki se éljen magának, hanem Annak, Aki érette meghalt. Igazában, kinek is élnék, ha nem Neki? Ha Ő nem halt volna meg - én nem élnék! Érdemes-e másnak élni, mint az örök élet Ígérőjének? Vagy másnak kellene élnünk, mint aki az örök tűzzel fenyeget?

Én szívesen szolgállok Neki - és a szeretet szabadságot ad. Erre buzdítalak benneteket, Szeretteim: szolgáljatok olyan szeretettel, mely elúzi a félelmet, nem érzi a fáradságot, nem méricskél, jutalmat nem kíván és mégis mindennél jobban sürget. Nincs az a rettegés vagy kényszer, mely így készítené, nincs olyan igazság, mely igényesebb lenne. Ez fűz össze engem elválaszthatatlanul veletek, ez tesz jelenvalóvá számotokra, különösen az imádság idején, szeretett és vágyott testvéreim.